

Student 2009 – en elev berättar

Student 2009 – en elev, Ann-Sofie Karlsson, berättar

Tal för Studentföreningen 2009

Hej Allihopa!

Mitt namn är Ann-Sofie Karlsson och har snart gått ut mitt sista år här på samhällsprogrammet. Att börja gymnasiet var för mig en skrämmande tanke och det jag var mest rädd för var att jag skulle bli en tjej i mängden. Skolan såg stor och komplicerad ut i mina ögon därav min rädsla, men jag var inte den som gav sig så jag bestämde mig för att ta tag i detta problem. Sagt och gjort, första dagen i ettan satte jag mig längst fram i klassrummet, fullt synlig för mina framtida lärare, och så ställde jag, vad jag tyckte, en massa nödvändiga frågor. Till slut kände jag mig säker och det blev en lyckad dag. Annars har min tid på gymnasiet varit en härlig tid. Jag har inte bara utvecklat mina kunskaper under dessa tre år utan även min underbara personlighet. Att vara gymnasist idag upplevs olika beroende på gymnasist, men jag tänkte berätta lite om vad jag har upplevt och hur jag har upplevt det.

Att vara gymnasist nuförtiden innebär ett stort ansvar över sin skolgång och väldigt mycket fritt arbete. Detta ger eleverna en chans att få utveckla sin egen förmåga att arbeta självständigt. Dessutom så har lärarna blivit lite mer personliga och lite mindre som dagisfröknar. Nä, men skämt och sidor, jag kan ärligt säga att relationerna mellan lärare och elever verkligen kan bli en riktig gemenskap. Den relation som varje lärare har med sin elev är ett sätt att bli medveten om vad som krävs för att just den eleven ska kunna utvecklas som bäst. Det är av min egen åsikt att man utvecklas som mest i gymnasiet, det är faktiskt där som man får insikt om vad vuxenlivet innebär. Förutom att pressa in en massa fakta i huvudet har jag fått lära mig att stå på egna ben. Att diskutera, argumentera och filosofera är för mig idag något intressant eftersom jag kan värdesätta betydelsen av det. Något annat jag som jag värdesätter väldigt högt är den gemenskap som min klass har utvecklat som helhet. Utan dem hade jag inte varit den jag är idag.

Man får ju ofta höra att det var bättre förr. De som tog studenten långt innan jag var född hade sin framtid utstakad framför sig. Är det bättre eller sämre idag egentligen? Jag skulle nog våga mig på att säga att det är bättre. Vi har många möjligheter och val att välja mellan och man kan i stort sett bli vad man vill. Men det skapar ju också sina problem. Med alla dessa valmöjligheter, vart ska man vända sig? Vilken väg ska man ta? Hur många kan jag välja mellan? Vilken är bäst och passar den just mig? Det är den tesen som gäller idag, "Vi har det som passar just dig".

Något som alldeles säkert är något nytt för er är dagens elevinflytande i gymnasiet. Vi har rättigheten att påverka vad vi lär oss och hur vi lär oss, så länge det uppfyller skolverkets riktlinjer. Vi har även lyxen att få skolmiljön anpassad efter våra behov. Det gäller t.ex. rätt belysning i lokalerna, bra böcker, växtlighet på fönsterkarmarna och teknik såsom laptops.

I och med att jag bor så pass långt ifrån gymnasiet som jag gör så har jag under åren blivit en van resenär. Det tar min cirka två timmar varje dag att ta mig till och från skolan. Ett läsår ska omfatta 178 skoldagar, det bli 356 timmar per år jag tillbringar min tid resandes kollektivt. Men nu ska vi vara ärliga, ibland åker jag bil. Det finns en annan typ av resor som infattar gymnasiet. Under den tiden som jag har gått här har skolan haft internationella kontakter med ett flertal skolor i olika länder. Jag var själv i Polen i ett projekt med just det syftet, att skapa kontakter med skolor internationellt. Ungdomar från bl.a. Sverige, Finland, Polen, Österrike och Nederländerna träffades och arbetade tillsammans.

Jag berättade tidigare om vilket program jag går på men det är ju lite mer avancerat än så. Programmet jag går på heter korrekt den samhällsvetenskapliga linjen med inriktning samhälle. Det är en studieförberedande linje som ger en bra bas att arbeta vidare på. Sedan finns det flera olika inriktningar såsom media, musik, idrott, konst och design och sen den nya häftiga CSI inriktningen. Det är ett bra val att välja samhällslinjen om man vill arbeta inom den offentliga sektorn eller om man vill bli advokat, civilekonom, politiker eller varför inte lärare. En det finns säkert många ämnen kvar

sedan den gamla goda tiden t.ex. historia, religion, filosofi och matte. Och så har vi all språken som latin, tyska, franska, spanska, italienska m.fl. C'est incroyable, n'est pas?

Om jag skulle säga en sak som alla ämnen har gemensamt och som alltid har varit ett viktigt moment i mina arbeten så är det sökandet av information. Redan från början fick vi lära oss att bli källkritiska, jämföra olika källor med varandra för att se om informationen är vinklad kanske andra- eller till och med förstahands källa. Det har varit super viktigt och vad är information om man inte kan ta det till sig på rätt sätt?

Min generation kan tyckas vara bortskämda med att ha mycket att välja på, men jag säger er detta, det är jobbigt att vara bortskämd. Det är faktiskt så att vi ställer höga krav på oss själva om ingen annan gör det och det kan ibland vara riktigt tufft. Man kan inte komma in på vilken linje som helst, det gäller att ha tillräckligt bra betyg. Vill man inget annat än att komma in på en viss linje som har högre krav än andra, så gäller det att stå i. Ibland kan man inte ta genvägar. Jag tycker själv att jag har lyckats bra som gymnasist. Jag lever upp till samhällets förväntningar och jag tycker mig snart vara tillräckligt mogen för att bära det tunga ansvaret som de vuxna har idag.

Jag nämnde tidigare att man utvecklas som mest under gymnasiet och det gäller även mina klasskamrater. Nu i trean har de vågat kliva fram och berätta att jag var en irriterande jävel första dagen i gymnasiet

Tack!